

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 stycznia 2019 r. – Rzeczpospolita Polska/ Stock Polska sp. z o.o., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import

(Sprawa C-162/17 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 8 ust. 1 – Zgłoszenie do rejestracji graficznego znaku towarowego z elementem słownym LUBELSKA – Element dominujący i odróżniający

(2019/C 93/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rzeczpospolita Polska ((przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Stock Polska sp. z o.o. (przedstawiciel: T. Gawrylczyk, radca prawny), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: M. Rajh i D. Botis, pełnomocnicy), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (przedstawiciel: R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Morgan Stanley & Co International plc / Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-165/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/ EWG – Dyrektywa 2006/112/WE – Odliczenie podatku naliczonego – Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i do transakcji zwolnionych z podatku (towary i usługi do użytku mieszanego) – Ustalenie właściwej proporcji podlegającej odliczeniu – Oddział spółki mający siedzibę w innym państwie członkowskim niż zakład główny spółki – Wydatki poniesione przez oddział, przeznaczone wyłącznie do realizacji transakcji zakładu głównego – Koszty ogólne oddziału, służące realizacji zarówno jego własnych transakcji, jak i transakcji zakładu głównego

(2019/C 93/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Morgan Stanley & Co International plc

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, a także art. 168, 169 i 173–175 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do wydatków poniesionych przez oddział zarejestrowany w jednym państwie członkowskim, które są przeznaczone wyłącznie jednocześnie do realizacji transakcji opodatkowanych podatkiem od wartości dodanej i transakcji zwolnionych z tego podatku, dokonanych przez zakład główny tego oddziału znajdujący się w innym państwie członkowskim, należy zastosować proporcję podlegającą odliczeniu wynikającą z ułamka, na którego mianownik składa się obrót, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, złożony z tych tylko transakcji, a na którego licznik składają się transakcje opodatkowane, które uprawniałyby do odliczenia także wtedy, gdyby zostały dokonane w państwie członkowskim rejestracji tego oddziału, także wtedy, gdy to prawo do odliczenia wynika z dokonania przez ten oddział wyboru opodatkowania podatkiem od wartości dodanej transakcji dokonanych w tym państwie.
- 2) Artykuł 17 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy 77/388, a także art. 168, 169 i 173–175 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że aby ustalić proporcję podlegającą odliczeniu mającą zastosowanie do kosztów ogólnych oddziału zarejestrowanego w jednym państwie członkowskim, które służą jednocześnie do realizacji transakcji dokonanych przez ten oddział w tym państwie i transakcji dokonanych przez jego zakład główny z siedzibą w innym państwie członkowskim, w mianowniku ułamka stanowiącego tę proporcję podlegającą odliczeniu należy uwzględnić transakcje realizowane zarówno przez ten oddział, jak i przez ten zakład główny, przy czym w liczniku tego ułamka, oprócz transakcji opodatkowanych zrealizowanych przez tenże oddział należy umieścić tylko transakcje opodatkowane zrealizowane przez rzeczony zakład główny, które również uprawniałyby do odliczenia, gdyby zostały dokonane w państwie rejestracji danego oddziału.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – SH / TG

(Sprawa C-168/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Łańcuch umów zawartych w celu wystawienia gwarancji bankowej na rzecz podmiotu, którego nazwa jest umieszczona w wykazie podmiotów objętych zamrożeniem środków finansowych – Zapłata kosztów na mocy umów regwarancji – Rozporządzenie (UE) nr 204/2011 – Artykuł 5 – Pojęcie „środków finansowych udostępnionych podmiotowi wymienionemu w załączniku III do rozporządzenia nr 204/2011” – Artykuł 12 ust. 1 lit. c) – Pojęcie „roszczenia na podstawie gwarancji” – Pojęcie „osoby lub podmiotu działającego w imieniu osoby, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) lub b)”]

(2019/C 93/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SH

Strona pozwana: TG